

Tarzan Tallinnas laulupidul

Tallinnas,
F. Weber'i kirjastus
1923

Ei unusta!

Mälestusraamat.

Toimetanud Mesike Ploompuu.

400 lehekülge. Hind 300 m.

Kümme aastat juba ei ole Eesti ühtegi suuremat raamatut nii ilusa paberi peale trükitud, niisama vähe on hoolitsetud ilusa kõite eest. Nüüd on trükiti ilmunud 400 kirjanduse pärlit, mida noor kirjandusloo üliõpilane kaheaastase õpetöö sees kirjandusest ilusamat ja maitsevamat on kogunud. Kogu on mõeldud mälestusraamatuks, nagu neid noored omale armastavad loetada. Raamat on jaotatud aasta, kuude ja päevade järgi.

Iga kuu ja iga päeva kohta on püütud leida üks kirjandusline kalliskivi, peaaegjalikult Eesti kirjandusest, aga ei puudu ka maailmas tuntumad juurwainud. Igal leheküljel leidub tarwiline ruum mälestuse jaoks, nagu neid noortel wiisiks on üksteisele kirjutada.

Kogu ei ole üheksikülgne, waid on tähele pandud elu igasuguseid woolusid, sest kõigekülgne elu on täielik elu ja kõigekülgne ilu, täielik ilu. Kogu on tehtud, et oleks midagi anda noortele, kes täieealiseks jaamise eht muu tähtpäewa puhul.

Wälimuselt tuletab raamat meele üht endist sellesarnast, mis oli Sakamaal trükitud ja kandis nime „Era unusta mind“. Eesti trükiti ja paberitöödustus on nüüd nähtawasti edenemud ja ei tarwitse meil niisuguseid iluasju enam wäljamaalt tellida.

Nii palju raamatu hind paremal paberil ei ole kalliks arwata, waid 300 marga eest wõib teda müügile jaata ükfi selles lootuses, et tuhandete kaupja lähed noorte seffa — nende elu tähtsamaid punkte ilustades ja elustades, jütistades ja sooendades waimusädemete waral, mis koguse Eesti ja ilmakirjandusest on koondatud.

A-5116

Tarzan Tallinnas laulupidul

Sõnasõnalt Tarzani enese jutustuse järelle
Periskop

10823

Tallinnas,
F. Weber'i kirjastus
1923

S i s u :

1. Tarzan Tallinna jõudnud.
2. Tarzan suupi jahil.
3. Baba surm.
4. Tarzan Gesti ärides.
5. Tarzan kindralkonjulis.
6. Tarzan tsirkuses.
7. Tarzan kommunistide komisjariks.
8. Tarzan wangimajas.
9. Tarzani metsitud sõbrad.
10. Tarzan laulupidul.
11. Tarzani Tallinnast lahkumine.
12. Tarzan piiritust Soome wedamas.

A 5196.

С 15724876

1. Tarzani Tallinna jõudmine.

Kui ahvide Tarzan Tsunglis seda teada sai, et Tallinnas üle eestimaaline laulupidu ära peetakse, millest kümnedtuhanded tegelased ja sajadtuhanded kuulajad osa võtavad, nende hulgas ka pea igast ilmakaarest väljamaalased, siis otsustas ka tema sellest suurest mürglist osa võtta.

Mõeldud ja tehtud, ning Tarzan asus ahvi kiirusega Tsunglist möödajõitwa auriku peale, mis parajasti terve laewa laadungi naiste näowärwi ja puudriga Tallinna poole teel oli.

Ilma miski wahėjühtumijeta jõudis Tarzan õnnelikult mõni päew enne laulupidu otsjaga Tallinna.

Merel oli ta sama laewa peal ühe madruje käest, kes eestlane oli, Gesti keele selgeks õppinud, olgu küll, et mitte. Nawiku sõnastiku järele, ehk Siuru stiilis, aga ta lootis jellega läbi saawat. Mõistis ta ju warem kõik looma ja inimeste keeled, miks ei pidanud ta siis ka Gesti omaga hakkama saama.

Sadamale lähenedes tundis Tarzani peenikene nina juba kaugekst kaugest Wene ja Juudi lõhna. Kui ta veel tollimajas ametnikka, niisama ka palju väljaspool wiibiwaid, üegi sõjawäelasi Wene keelt kuulis rääkiwat, siis ehmatas ta ja arwas, et on kogemata kuhugi Nõutogude sadamalinna sattunud. Seda arwamist aitas veel kinnitada see, et ta väljas woorimehi pikkades Wene kuubedes nägi.

Et aga ümberpööramine koke wõimata oli, siis hõikas ta lähemal seiswat woorimeest ja käskis end jarnasesse hotelli sõidutada, kus waiksem elada oleks.

„Tean, tean“, ütles woorimees ning andis hobusele piitja.

„Miks teie neid wanu Wene kuubesid veel kannate“, küsis Tarzan, woorimehega juttu alates.

„Ei ole nii kerge wanast lahti saada; pealegi weel, kui see Wene oma on! Näe, Peetre ausamba wastu oli suurem sõda, kui enamlaste wastu. Ausamba wiisid küll

ära, aga Beetre waimu mitte. Niisama on ka woorimeeste kuubedega. Tegid ülikonna walmis, aga kellele see ulatab! Panid sellegi linnamajasse luku taha ja kes näha tahab, kuidas Gesti woorimehe kuub wälja näeb, see wõtku kohane luba ja waadatu siis jeda."

"Miks teil tänawad nii prügitamata ja hirmus auklifed on? Meil Tsunglis on elewantidel ka filedamad teed!"

"Linnaijad ütlewad, et nad teifiti olla ei tohigi, kui oma linna ilu kõige muuga kokkukõlas tahame hoida. Üks file tänaw Tallinnas oleks niisama palju kui sea seljas sadul, ehk rebasel telka peal. Pealegi oleme nendega nii väga harjunud ja saame läbi kah! Ainult hambad pureb teine ära, nii omal, kui ka hobusel."

"Aga nad wõiks teil vähemalt puhtamadki olla; iseäranis hoomid ja majad."

"Herrad! Gestlane on suitsutares sündinud ja küla tänawa poris kasvunud. Temalt on wõimata muud nõuda. Näe, wõtke kalameest ja katsuge, kas ta kuiwal elab? Wilista! Sellest saawad ka linnaijad ja terwishoiu walitsus aru ja kõik käib endist soodu edasi."

"Siis need korwid, kärud ja närud, mida müüakse nende pealt?"

"Eks ifka ajakirjandust ja haridust. Katsuti neidki kord jalgteedelt, mis iseenesestki kitsad ja läbipääsematud — ära foristada, kuid ei leitud kohta, kus neid, kui ajaloolisi iluasju alal hoida. Uus Gesti muuseum awati küll, kuid see olewat juba ifegi rämpsu täis. Müüd kawatsetakse Lasnamäele uut ehitada, nii pea kui linna arhitektid ja inseneerid plaanidega nõndakaugele on jõudnud. Sinna tahetakse ifegi kõik linna wiltuwajunud ja sisselangenud majad äramahutada. Nõnda kauaks aga, kui muuseum walmis pole, peab kannatust olema."

Nad olid hotelli ette jõudnud. Tarzan maksis sõiduraha; hinda kole kalliks pidades, aga tema kui wõõras, ei tahtnud tülitseda, waid wõttis oma pakid ja läks hotelli korterit otsima.

Schweitzer ei tahtnud aga Tarzani kuidagi wastu wõtta. Linnas olewat suur korteri kriis ja hotellides ruumide puudus. Kui aga Tarzan hästi maksta lubas, leiti kohe teise korra peal kaunis korralik ruum ja Tarzan kirjutas ennaft sinna, lord Glaytoni nimel sisse. Ta lootis, et selle nime all rahulisemalt elada wõib.

2. Tarzan snepi jahil.

Kui Tarzan oli reisiriided ärawahetanud, tundis ta ennast nälgajena. Ta kõlistas, et enesele kehakinnitust lasta tuua.

Uksele ilmus noor, kena neiuke, punaseks wärwitud põskede ja weel punasema huultega, mis Tarzanile väga elawalt tsungli inimesesööjaid meele tuletas.

„Millega wõin teid teenida, herra lord.“

„Ja mida teist siis saada wõib?“

„Kõiki, mis hea on,“ oli kelmikas wastus.

„Siis andke mulle üks hea tubli mušu,“ wastas Tarzan naeratades.

„Miks mitte, kui aga hästi maksate?“ oli punastaw wastus.

„Kui palju see siis maksab?“ küsis Tarzan neiu punaseid huuli ja saledat keha silmitsedes.

„Tuhat marka, kõige odawam.“

„Siis andke teda mulle,“ ütles Tarzan, raha neiu kätte andes.

„Üks filmapilk,“ ütles neiu, pistes raha tasku ja jooksis naerdes trepist alla.

„No jama! nälgja ma warem omale kunagi raha eest lubanud ei ole“ mõtles Tarzan ja jäi neiu mušu ootama.

Neiu tõttas kõõki, kus paks wanaeit põrandat küüris.

„Tule ruttu üles! Üks ilus inglisis lord tahab sinult mušu saada.“

„Inglisis lord ja mušu?“ küsis wanaeit end põrandalt üles ajades ja käja põlle sisse pühkides.

„Jah, jah siin on julle sada marka selle eest ette! Kui sa aga ainult ruttu teed!“

„Sada marka! Sa jumal, milline õnn! Kui ise pisut juure panen ongi siidi sukad käes.“ Ta läks neiuga trepist üles, kus neiu teda Tarzani tuppä juhtis.

„Olge nõnda lahked, herra lord! Siin on teile tellitud mušu,“ ütles neiu naeru tagasi hoides ja tahtis uksest wälja minna.

„Aga teie pidite ju ise mulle mušu andma,“ ütles Tarzan kogeledes.

„Mitte sugugi, herra lord! Mina wõtan ainult tellimisi wastu ja serweerin! Olge nõnda head“ ja ta kadus ukse pealt.

Wanaeit tammus ühe jala pealt teise peale, — püh-

fis nägu, ning hammasteta juud põllega ja oli walmis iga filmapill muu andma.

Tarzan silmitses teda eemalt ja mõtles oma kasuema karwase ahwi kala peale. Tal olid wähemalt tublid ham- badki juus, aga see siin — ? Ta näitas käega ukse poole, et eit minna wõib.

Wana eit läks ja waatas weel kord imetledes ukse pealt tagasi. Ta lõi paukudes ukse oma järele kiini ja läks. Trepi peal kohtas ta neiut ja hüüdis juba eemalt: Mõteltge ometigi. Misjugune suur tola. Mafjab sada marka ja ei tahtnudki muu saada! Aga raha mina tagasi ka ei anna.“

Neiufene aga itsitas oma korda lainud nalja ja hää teenistuse üle edasi.

Tarzan oli esiteks tige neuu tembu pära, kuid et see nali oli, siis kõlistas ta uuesti ja palus omale tubli beef- steeki, nii toorest ja werist kui wõimalik.

Kui neuu beefsteeki lauale tõi, nägi Tarzan kohe, et see tema tarwis liig wäike oli. Ta tellis teise weel ja al- gas esimest koge sööma. Kui ka teine beefsteek lõpetatud oli, tundis ta enesel jänu olevat. Et wesi klaasis liig mudane oli, siis kõlistas ta uuesti ja palus omale pudel walget wa- huweini tuua.

„Meil on õlle ja wiinamüük keelatud, aga kui teie seda oma toas tarwitate, siis saadan teile wäljastpoolt mõne pudeli.“

„Aga miks teil wesi nõnda mudane on? Seda ei jookks tsunglis metsseadki mitte.“

„Aga meile on ta kasulik ja praktiline, mille eest lin- naisajad tänada tuleb. Arwate, et igal wõimalik on sõita Saapjala ehk Kurejaare mudawanne wõtma. Kogunisti mitte! Nüüd tee kodus weekraan lahti ja waimita end seest ehk wäljastpoolt nõnda palju kui süda soowib.“

Kui Tarzan jänu kustutamiseks juba mitu klaasi weini oli ära joonud, tundis ta palawust ja tegi akna lahti ning hakkas tänawa elu silmitsema. Silise aja tõttu ei olnud seal päewasest liikumisest juttugi. Minult mõni üksik mees- ehk naisterahwas kõndis weel, nii kui kedagi oodates ja kui see tuli, siis kadusid mõlemad kõrwalisse tänawasse kui waimud ära. Et Tarzan täna õhtul kuhugi wälja ei tahtnud minna, siis mõtles ta: „kas ka tema mitte wär- witud näoga snepi õngitseda ei wõiks? Oli ju koos seltsim istuda ja weinist ei olnud temal ka puudus. Mõeldud,

tehtud. Tarzan valmistas reisipaki nõõridest kohase lingu ja asus lahtise aknale sellega luurama. Kui ta kohase nägi akna kohal seisatavat, heitis ta lingu ja — enne kui neiu niukfatatagi sai, oli ta juba aknast sees ja istus Tarzani kõrval sohva peal.

„Kuidas teie mind ehmatada võisite! Kartsin juba, et mind elusalt taewa viiakse!“

„Taewasse ei viida, vaid taewasse peab minema,“ ütles Tarzan neiule weini klaasi walades.

3. Waba surm.

Kui Tarzan teisel hommikul kaunis hilja üles ärkas, tundis ta peas kumistamist, nii kui oleks ta mõne inimese sõõja käest nuiaga pähe saanud. Piltu laua peale heites nägi ta tühje weini pudelisi ja tentale tuli meele wäike snepi jaht. „Kuhu oli aga neiu jäänud?“

Ta otsis kõik kohad läbi, aga sellest polnud enam jälgegi järel! Ta tahtis kella aega waadata, aga uur oli läinud! Ta otsis rahakoti järele, kuid ka see oli läinud, just nagu ära lennanud! Rahju oli rahast, kuid weel juurem rahju uurist, mida ta oma parema sõbra, kapten Arno käest Pariisis oli saanud. Mii siis: „ühest kohast kaasa wõtta armjad mälestused — teigest kohast nendest loobumised.“

Tarzan kõlistas ja küsis passija neiult: „kas ta mitte kedagi siit toast täna õõsel ehk hommikul wälja ei ole näinud minevat?“

„Ei,“ oli lühikene vastus. „Vordi herra näib tänase õõ pidufedes möõda saatnud olevat,“ ütles neiu tühje pudelisi laualt ära koristades, — kadedal toonil.

„Mis teha siis, kui teil õiget wetti majas ei ole?“

Kui Tarzan pestud ja riides oli, wõttis ta reisikorwi salataskust pangatsheti, mis Scheeli panga peale adresseeritud, wälja ja pistis selle hoolega põue tasku, ning läks trepist alla tänawale. Rahwa liikumine oli juba täies hoos. Ta tahtis üle tänawa minna, nähes trammi alt poolt tulewat; jäi ta seisma, et seda enne möõda lasta minna.

Teinepool tänawat tema kohal seisis üks rändaw kaupmees oma riidepakiga. Kui ta Tarzani seisatawat nägi, hakkas ta kiirelt üle tänawa Tarzani poole tulema,

et temale oma kaupa külge määrada. Trammi oli hoopealt mõimata seisma panna ja juut jäi otse selle alla.

Kui Tarzan, kes õnnetusele kõige lähemal oli, juudi trammi rataste wahelt wälja tõmbas, hüüdis juut weel: „ostke odawad piksed traksed,“ ja — ta hing lendas Jehowa poole. Ta oli gešheftile truuks jäänud, kuni wiimse wõimalujeni.

Rahwast oli murruna kokku jooksnud ja nende hulgas ka paar kordnikku. Isegi Tarzani hotellist oli wiimne kui hing seal. Kui werine furnu woorimehe peale oli asetatud ja üks kordnik sellega minema sõitis, hakkas teine kordnik raporti õnnetuse üle kokku seadma.

„Kes oli ümberolejatest see, kes õnnetust kõige pealt nägi?“

„Mina“, ütles Tarzan kordnikule lähenedes.

„Teie nimi?“

„Tarzan —“ wastas ta pool kogemata.

„Tarzan?“ küsisid kõik nagu ühest suust — ja imestus ilmus iga näole.

„Lord Glaytone!“ katsus Tarzan oma wiga parandada.

„Kuidas? On teil nõnda palju nimesid?“ küsis kordnik, nime kirjutusega wiivitades.

Seal rüües aga keegi herra, kellel raamat ja pliats käes, Tarzani poole ja hüüdis juba eemalt kaugele: „Tere, herra Tarzan!“

„Wabandage, mina ei tunne teid!“ ütles Tarzan, temale kätt andmast wiivitades.

„Ei tee wiga! Olen „Päewalehe“ toimetusest, kus teie romaan ilmub ja — kes igal pool teie imeliste juhtumiste juures, ristiisaks on.“

Alles nüüd wõttis Tarzan pakutud käe wastu ja raputas seda nii südamliselt, et teisel wesi filmi tuli.

„Nii siis, Tarzan ja kus teie elate?“ küsis kordnik edasi.

„Siin wastu hotellis.“

„Tarzan“, kiljatas passija neiu ja jooksis kätega pead kinni hoides hotelli tagasi.

„Sündis see õnnetus trammijuhil ehk juudi enese hooletuse läbi?“

„Minu arwates oli see juudi poolt reflaamiline ehk kuidas siin kutsutakse: waba surm, mille juures trammi-juht süütu on.“

„Kuidas? Reflaamiline?“

„Tema viimased sõnad olid: „Ostke odavad püksed ja traksed!“

Rahva seas tõusis naeru kihin.

„Kui waja, saab teid kohus kutsuma,“ ütles kordnik raamatut tasku pannes ja hakkas rahwast laiali ajama, mis aga peaaegu wõimata oli. Kõik kogusid Tarzani ümber, nagu raudne aed, mille maha kiskumine wõimata on.

„Küll on aga koljat teine,“ ütles keegi ümberolijatest Tarzani tugewat feha filmates. „See wist küll Püha-waimu kirikus püsti seista ei saa?“

„Oh see pole weel midagi! Olen meest näinud, kes Olewiste kirikus püsti seista ei saanud, waid kõweras pingil kükitas.“

„Wõimata!“ arwasid kõik läbisegi.

„Mitte sugugi. Tema oli pastor Dahni palwetunnil, kes Saksamaalt Eesti hingesid päästmas käis, naeru pärast tõhu frambid saanud.“

Jällegi üldine naer.

Nii siis, sõber Tarzan,“ ütles ajakirjanik märkusi õnnetuse üle lõpetades ja raamatut portfelli pistes.

„Meil on palju niisuguseid juhtumisi ja — tahad igat ajalehes awaldada, siis jookse nii et keel suust wäljas. Õnnetused, enesetapmised, wabad surmad, on päris igapäewasteks asjadeks saanud.“

„Tahate wist selles uut ilma rekordi lüüa?“ küsis Tarzan pilkawalt.

„Ja mikspärast mitte? Eks see ole ju ükskõik, millega teistest ees ollakse. Igaüks walib omale kohased alad.“

„Nii ta on,“ arwas ka Tarzan ja hakkas linnapoole liikuma.

„Millal Tallinna jõudsite?“ küsis „Päewalehe“ mees, Tarzani kõrwal truilts kõndides.

„Eila peale lõunat.“

„Ja meie poole sisse ei astunud?“

„Olin reisist pisut wäsinud ja tahtsin mõne päewa tundmatalt siin mööda saata.“

„Teie ja tundmata? See on wõimata. Kas näete kuidas rahwas teid austab? Minult teie nimi ja rahwas jookseb nagu Tshungli ahwid, igal pool teile järele. Kui palju Teil siin poolehoidjaid ja austajaid on, wõite „Päewalehe“ lugejate arwust teada saada ja just nimelt sellest ajast alates, kus Edgar Rice Bourroughe julest meie lehes

Teie elulookirjeldus algas. See on meie nagu uueks Kalewipojaks saanud, kes võitleb ja võidab. Nagu uut usku on see meie sisse istutanud ja — see aeg ei ole enam kauge, kus Tarzaniist ka kiriku kantsliteist jutlustatakse ja kus seda Cesti koolidesse piibli ja usuõpetuse asemel sisse viiakse. Sinnapoole ei juhi meid üksinda kirjandus, vaid ka kõik kiriklised, erakondlised ja seltskondlised kongressid, mida viimasel ajal nõnda ohtralt peetakse. Tarzan oma Tshungliga on igalpool meie eestujuts saanud ja — ta jälgis tahame meie käia, võidelda ja võita.“

„Teie olete juba küllalt võidelnud ja võitnud, millest isegi terwes tshunglis teatakse jutustada.“

„Oh see on alles lapsepõli. Las' meie noored kasvavad, küll siis näete, hoopis teisiti.“

„Miks pärast on teil Cestis nõnda palju wenelasi ja juuta?“

„Esiteks wiisakuse ja teiseks kavaluse pärast. Meie tahame neid nõnda „Cesti kotti“ ajada ja parem on ikka kui waenlane silma all kui seljataga on.“

„Siis kawatsete terwet Wenemaad ja Palestiinat Cesti ära mahutada?“

„Miks pärast mitte? Siis on nad kõik kotti aetud.“

„Aga kui see kott rebeneb?“

„Siis saab ta seda laiemaks.“

„Niisugust poliitikat meil Tshunglis õigest ei peeta. Kes kiskja on, seda püüame eemale peletada, ehk kui see võimata, siis hävitame tema ära. Sunte lammaste selka lasta, on kahjulik, pealegi veel kui nende arv lammastest määratu suurem on.“

„See on õigus, et meil wenelasi kaugeemale lasti minna, kui see sünnis on, isegi tähtsamatele kohtadele walitsuses ja riiklistes asutustes, kuid seda teavad riigiisjad paremini miks see nõnda olema peab. Nende peale langeb vastutus.“

„Ühed spioneerivad, ja teised imewad kui ämblikud! Sellest saaks Tshunglis iga ahwgi aru.“

Nad olid Wanaturu kaela jõudnud ja Tarzan jäi siin seisatama. Ka rahwas, kes nendega ühes olid woolanud, jäid nagu komando peale seisma.

„Tarzan saab wist kõnet ütleva,“ arwati üldiselt ja kõik hakkasid tema lähemale rüüselma ehk kelles see võimata, ronis üles Wene ja Wiru tänawa nurgal olewa maja tuge ja tellingi otja, et sealt parem Tarzani näha ja kuulda

wõiks. Kordnikud, kes kohale olid jõudnud, hakkasid rahwast laiali ajama, niisama ka neid, kes tugede ja tellingute otja olid roninud.

„Kas saate alla sealt! Tallate toed ja tellingud maha!“ hüüdis kordnik ülewalojiatele.

„Oleks ammugi juba mahawõtmise wäärt! Seisawad aastate wiisi iga möõdaminejale risuks ees!“ hüüiti ülewalt wastuseks.

„Ei tohi weel! Siis langeb ka maja maha! Niipea kui insenerid kohased tapeedid on leidnud ja maja seestpoolt tapetseerinud, wõetakse ka toed ja tellingid maha,“ oli kordniku seletus. „Palun kohe alla tulla. Muidu wõib suurem õnnetus juhtuda.“

„Näe, maja hakkabki juba langema, just nagu Toompea kaitsemüür!“ hüüdis keegi naljahammas rahwahulgast ja kõik hakkasid kiirelt laiali põgenema. Paljud hüppasid tellingitelt alla, mõned hoopis õnnetumal wiisil.

„Teie tulete ometigi minuga ühes toimetusse, et teid ametiwendadele tutwustada wõiks?“

„Kahjuks, täna küll mitte! Mul on pangas piisut tege mist ja — peale selle tahtsin Nõmmele ehk nõnda nimetatud Tallinna Tsungli sõita.“

„Kahju, aga homme kindlasti siis?“

„Kindlasti.“ Tarzan astus Scheeli panku sisse. Kui ta seal tsheki raha wastu ümber oli wahetanud, läks ta Balti jaama.

Seal aga teatati temale, et tal liigi tund aega oodata tuleb, sest rong olewat just praegu wälja sõitnud.

Tarzan ostis omale „Päewalehe“ ja läks waksjali puiestikku, et seda seal lugedes järgnewa rongi ärasõitu oodata. Waewalt oli ta Schnellii tiigi ääre jõudnud, kui enese lähedal noort naisterahwast wette nägi hüppawat.

„Wabajurm,“ mõtles Tarzan. Ta wiskas lehe ja kübara kaldale ja hüppas wette. Mõne minuti pärast oli ta naisterahwaga kaldal — kandis ta lähema puu alla pingile ja alles nüüd tundis ta päästetawa ära.

Neiukene tegi filmad lahti ja waatas imetledes ringi. Kui ta Tarzani enese ees nägi seiswat, farjatas ta ja andis märku, et see kohe ära läheks.

Tarzan nähes, et neiu päästetud, ei jäänud tänu ootama, waid läks sõnakuulelikult tiigi poole, et oma kübarat ja lehte ära tuua. Kui ta need kätte oli saanud, waatas ta pingi poole tagasi ja nägi, et neiu ennast oli puu otja ripu-

tanud — wististi oma märgi riideid kuivatama. See tuletas ka Tarzanile meele, et tänasest Nõmme sõidust misfit wälja ei tule ja ta enesele kuivi riideid peab muretsema. Tähele pannes, et kõik puiestikus jalutajad neiu pingi poole kokku jooksid, hakkas ka tema tasapisi sinna poole tagasi minema.

Neiu oli puu otsast maha wõetud ja katsuti teda ellu äratada, mis aga tagajärjeta oli. Neiu oli ja jäi surnuks.

„Kes oli wabafurma esimene pealnägija,“ küsis kohale jõudnud kordnik.

„Mina!“ ütles Tarzan lähemale astudes.

„Kuidas teie seda nägite?“

„Mägin, kui ta wette hüüwas — hüppasin järele — ujusin temaga kaldale ja kandsin siia ta pingile.“

„Ja siis?“

„Siis tegi ta silmad lahti, karjatas ja — andis märku, et ma ära lähaksin.“

„Ja siis?“

„Siis läksin tiigi kaldale — wõtsin oma kübara ja lehe ning waatsin weel kord siia poole tagasi.“

„Ja siis?“

„Mägin, et ta juba puu otsas rippus.“

„Miks ei jooksnud teie kohe tagasi, et poomise nõõri katki lõigata?“

„Arwasin, et ta oma märgi riideid rahuliseft kuivatatab.“

„Tundsite seda neiut warem?“

„Ja — tema oli selles hotellis passijaks, kus mina korteris olen.“

„Kuidas teie nimi on?“

„Tarzan.“

„Tarzan,“ karjatasid kõik, nagu ühest suust.

„Imelik! Teie nimetate end Tarzaniks — tunnete seda daami warem — elate ühes hotellis — käite üheskoos riietega keelatud kohas suplemas ja kuivatate riideid siis nii imelisel moel! Teil tuleb tingimata homme politseisse ilmuda ja — ma kahtlen, et teie sealt nõnda peab wabaks saate.“

Kordnik laskis furnu woorimehe wantrile kanda — istus ise selle kõrwale ja sõitis minema.

„Urge minge politseisse! Seal piinatakse teid,“ hüüdsid mitmed rahwa hulgast.

„Eks näe, kui neil Tarzaniga tegemist on,“ ütles ta

ja läks jaama poole, et sealt woorimehega linna sõita. Woorimehed, tema märgi riideid nähes, ei tahtnud keegi peale wõtta ja Tarzan läks jala hulga rahwa saatel linna poole, iseeneses woorimehi siunates, kes weriseid ja märgi furnuid wearwad, aga elusaid inimesi mitte.

4. Tarzan Gesti ärides.

Kui Tarzan rahwahulga saatel Wiru tänawale oli jõudnud, astus ta kohe „Gesti riide magasiini“ sisse, et sealt omale Gesti riidest ülifonda osta.

„See siin olep eht Geste ilefond,“ ütles juut Tarzaniile üht inglisi schewiotti farnaft riidet pakfudes.

„Seda nimetatakse siin juudi surrokaadiks ja — ise julgete oma äri kutsuda „Gesti magasin?“ Tarzan tuli uksest wälja.

Et Tarzanil õõsel uur ära oli warastatud, siis astus ta „Gesti kella“ ärisse sisse ja palus omale Gesti kella näidata.

Kui temale kõiki Schweitji juutide sõdi ette oli näidatud, siis sai Tarzan tagedaks ja seletas weel kord juudile, et ta aimult „Gesti kella“ omada tahab.

„Kas see ei olep mitte see Geste kell, kui teil maksab Geste rahas ja pistab see kell siis Geste tasku sisse?“

Tarzan sülitas ja läks.

Et Tarzanil ka saapad läbi märjad olid, siis tahtis ta enesele nende asemele paar Gesti spordi saapaid osta, nii à la Loßsmanni ehk Klumbergi stiilis ja ta astus „Woidula“ naha ärisse sisse.

„Meil ei olep mitte see walmes tee! Seda weib teil saada kõitse parem Estoking, ehk Linda saapa erist. Meil miib ainult see Geste nahk, ehk Geste nahk!“

„Aga miks ei müü ta juudi nahka? küsis Tarzan pilkawalt.

„Jaa — kes wetab Juudel see nahk seljast maha? See Linda schilt wõib tema õõsel maha wetta, aga see juude nahk ei meistap tema mitte maha wetta.“

Tarzan läks hea lootuse peale Linda ärisse, kuid ka siin leidis tema pettumuse eest.

„Kui teil kannab need skandaled, siis metleb teie ifka Linda peele,“ ütles juut oma kaupa Tarzanile soowitades.

„Kas ka mitte Rebeka peale,“ ütles Tarzan enefe järele ust nii tugewasti kinni tõmmates, et klaasid klirinal tatti läkfid ja juut hirmul leti alla pugēs.

Kui Tarzan peale selle veel mitmed ärid läbi oli käinud, nagu müügi, krae slipsude, pesu rahakottide jne. ärid ja igal pool juudid eest leidis, siis läks ta pahas tujus koju poole, et seal märgi riideid ümbervahetada.

Hotelli jõudes leidis ta pika rea juute eest, kes tema kojutulekut jahas ootasid.

Kui Tarzan oli tuppja astunud, puges üks ootajatest kohe temale järele.

„Kas meil tohib täna jälle need walged wahuweinid herra Tarzanele saata?“ küsis juut sügawalt kummardades.

„Mis? Niisuguseid solke!“ Ta wõttis juudi kraest kinni ja wiskas uksest välja.

See ilmus aga uuesti ukse peale.

„Aga täna pakub meil need punased weinid! Kui teil joob, siis tahab see keel lehtu minna.“

„Ma löön teil omal ta kõhtu,“ ütles Tarzan uksele lähenedes, ja enne kui ta sinna jõudis, oli juut juba trepist all.

Järgmine juut tuli suure pakiga sisse ja pakkus seda Tarzanile Gesti kompweki wabriku poolt kingituseks.

„Mis eest niisugune kingitus?“

„Et teil lubab see Tarzani nimi kompweke peele panna.“

„Aga mina juudi kompwekki ei söö!“

„Aga see eestlane jeeb kil ja ei siletab mitte maha.“

„Pole minu asi! Ratsuge et kaote!“ oli Tarzani tige wastus.

„Meil maksab kimetuhat veel.“

„Ma juba ütlesin Gesti keeles!“ karjus Tarzan.

„Ratskimend tuhat siis!“

Ühe hüppega oli Tarzan ukse juures, kuid juut keris juba trepist alla, nagu oleks tal sada paari jalgu all, et Tarzaniga mitte Tsungli keelt kõneleda.

Kui Tarzan kõik juudid umbes jarnafel teel minema oli kihutanud, kelle hulgas isegi kuulus Citron oli, kes kingituste ja raha eest Tarzani nime oma kaupadele tahtsid omada, siis kirjutas ta, et rahu saada — järgmised sõnad väljapoole ukse peale:

Siin igal juudil pind saab wõetud maha

Et „Gestimaa“ wõiks parkida sest raha

Mis „Koidulale“ müügile saab antud

Ja „Linda“ äris taldadeks siis pantud.

Alhvide Tarzan.

See mõjus. Tarzan mõis rahulikult kuivad riided selga tõmmata — kaks portsjoni bif à la Tatari tellida ja lehte lugema hakata. Ühe taga käijaid oli küll, aga jisse tulla ei julgenud keegi neist.

Kui biff temale lauale pandi, nägi Tarzan, et endise noore passija aset see wanaeit täitis, kelle läest tema musu wastu ei wõtnud. Täna ei näinudki ta Tarzanile enam nii väga põlastam. Juuksed olid toredasti lokitud, nagu „Kosjalehe“ hoiatustest hoolimata wärwitud ja puuderdatud — suu weripunane — seljas läbipaistew kleit, alt kauris lühike — jalas siidi sukad ja — ja mis sa hing siis weel ihaldad. Wanaeit laskis end heameelega filmitseda ja tegi ka ise Tarzanile filmi, see sõi juba nõnda hoolega, et enam midagi tähele ei pannud.

Kui Tarzan oli jõmiste lõpetanud, wiis wanaeit nõud ära ja hakkas aset kohendama. Seda tegi ta mitu, mitu korda. Ka wett karajinis wahetas ta mitu korda, nagu tahaks ta wett selle läbi klaarimaks filtreesida. Tarzaniga juttu alata kuidagi ta ei julgenud. Wiimaks ometigi armas kohase jutu aine leidwat ja algas südant rindu wõttes järgmiselt:

„Kas herra Tarzan teab juba meie pealinna wiimaseid uudiseid?“

„Et meie passija neiu peigmees end sellesama nõõriga üles on poonud, mille otjas pruut päewal riideid kuivatask.“

„Ja mis see minule korda läheb?“

„Kellele siis weel?“ Teie pärast see neiuke enese ära huffaski! Seda ütles ta meile kõigile, enne kui ta wälja läks.“

„Minu pärast?“ Sellest ei saa ma aru.“

„Jah, et ta seda ei teadnud, et teie Tarzan olete, sellepärast oli ta musu andmata jätnud. Oh te ei tea weel kuidas kõik Cesti naisterahwad teid armastawad ja Jane peale kadedad on! Siis on weel üks juut end maha lastnud ja jällegi teie pärast, et teie tema äril „Tarzani“ nimelks ei lubanud wõtta.“

„Siis oleme meie mõlemad õieti teinud,“ ütles Tarzan haigutades ja hakkas kuube seljast ära wõtma, et puhkusele minna.

„Siis on weel üks sõjawäelane end püssiga maha lastnud ja —“

„Jätke juba nüüd, sest ma tahan magama heita. Homme võin seda kõiki ka lehest lugeda.“

Wanaeit kohendas veel paar kord patju ja katsus seal juures Tarzanile filmi teha, kuid et see seda tähele ei pannud, siis tegi ta mitu korda kniitsu, head ööd soovides, ja läks pahaselt trepist alla.

5. Tarzan kindralkonsuliks.

Teisel hommikul tõusis Tarzan kaunis warakult üles ja pani ennast kohe riidesse.

Et ta eelmisel päeval ainult kord oli jõunud ja täna politseisje tuli minna, siis tahtis ta ennast tublimini toiduainetega warustada. Ta pistis lingu ja kimbu wanu ajalehti tasku ja tõttas kiirelt Kadrioru poole.

Pärale jõudes hüppas ta kohe esimese puu otsa ja rändas ladvalt latwa, kuni mere rannani. Ta waatas üle sinakas-rohelise weepinna, mille peal laewad sisse ja välja rändasid. See tuletas temale armast Janet ja poega meele, kes temast kaugel wete taga wiibisid.

Ranna ääres pikutasid jalk kuulsaid paadialuseid, kes wiinapudeli põhja kordamööda taewa poole tõstsid, nagu oleks see mõni teliskop, millega lõpmata ilma loodust võid uurida.

Nendest eemal wõsastifu warjul pingi peal istus armastaja paar, kes üksteist suudlustega tahtsid enestesse imeda.

Rusalka aujamba poolt tuli üks wanapoolne naisterahwas, jalutades oma koeraga ja istus puiestikku jõudes ühe suure puu alla pingile. Tema jalge ette istus koer haigutades, nagu tahaks ta ütelda: „Mis meid nõnda wara jiia tõi?“ See oli just, mida Tarzan otsima tuli. Ta lähenes tasa puude otsas neile ja wiskas lingu otse koerale kaela. Nagu nõia wäel lendas koer Tarzani juure puu otsa, ilma et niuksatanudki oleks.

Daam kargas pingilt karjatades üles ja hakkas taewa poole wahtima koera kõikfugu magusate nimedega tagasi kutsuma. Kui aga koer taewast nähtawale ei tulnud, siis ütles ta käsi risti pannes: „Jssand on andnud, Jssand on wõtnud, Tema nimi olgu kiidetud nüüd, ikka ja igawesti.“

„Aamen,“ ütles Tarzan tasa puu otsast, koeral kaela-konti katti murdes.

„Jah, nüüd ma tean, et sa mul taewas ees oled,“

ütles daam veel kord taewa poole waadates ja hakkas tasa linna poole minema.

„Aha, üks taewaliitlane! Järgmisel valimisel on teil üks hääl vähem.“

Kui Tarzan kõhu täis oli söönud, määsis ta ülejäänud osa ajalehtedesse — hüppas puu otsast maha ja astus pakk kaendla all kiirel sammul politsei poole.

Sinna jõudes teatas tema kohe oma ilmumist. Teda paluti pingile istuda ja oodata, mida ka Tarzan tegi, pakk oma kõrwale pannes, hakkas ta wärsket Päewalehte lugema, mida ta teel oli ostnud.

Kui leht juba mitu korda oli läbi loetud, küll edaspidi ja tagurpidi, hakkas ta politsei tööd ja liikumist lähemalt tähele panema. Inimesed tulid ja inimesed läksid. Näis nagu ei oleks siin rahwal muud paremat teha, kui ametiajutustes aega surnuks lüüa.

Sisse astus ka daam, kelle koera Tarzan oli omandanud ja hakkas ametnikule piisajilmil oma häda seletama, kuidas tema armas kallid koer taewa lendas. Kodus ei tahtwat aga keegi seda ustuda ja ajanud teda politseile asjast teatama.

Kui ametnik mitmel korral oli töötanud, et kõik tehtud jaab, mis võimalik ja nad lootwat armia kutsu peatemale tagasi wõiwat anda, läks daamgi rahuldatult minema. Nõu pealt hüüdis ta aga veel kord tagasi, et kui koer tõesti taewas on, nagu tema kindlasti usub, siis jätku jumala pärast koer sinna rahule.

„Kui teil minu nina oleks,“ mõtles Tarzan, „wõiksite vähemalt poole temaist kohe kätte saada.“

Wiimaks ometigi kutsuti Tarzan taha tuppa ülekuulamisele.

Kui teda kõiksugu keerdküsimustega üle oli kuulatud ja Tarzan kõik mitmel korral ära seletanud, isegi seda, et ta neiu käest muju ostnud, kuid sellest ilma jäänud, lasti teda pika protokollile alla kirjutada.

„Waadake väga tähtis on muju, terwes selles keerdküsimuses, mida teie ostsite aga kätte ei saanud. See vihastab teid ja — teie maksite seda surmaga temale kätte. Teil tuleb mõneks ajaks eeluurimise wangikotta kinni jääda, kuni asjad selguwad,“ ütles ametnik protokollile ära pannes.

„Wangikotta? Kas seda selle eest, et ma teda päästa püüdes oma riided ära rikkusin?“ küsis Tarzan mõrudalt.

„Ei ole midagi parata. Olete süüta, eks siis saa kord wabaks.

„Aga see häbi ja aeg, mis istuma pean, kes tasub seda mulle tagasi?“

„Seadused on niisugused ja meie täidame neid,“ urises ametnik pool pahaselt.

„Seadused,“ mõtles Tarzan. „Ei, meil tsunglis on need hoopis diglajemad. Need on looduse seadused. Aga siin haritud ilmas murtakse palju rohkem ja — ilma põhjuseta!“ Tarzani walge arm otsaesijel läks punaseks ja — ta oli walmis ametnikule kallale kargama, kuid seltsamal silmapilgul usse pihta koputati ja ametnikku paluti kiirelt teije tuppa telefoni juure ilmuda. Tarzan waatas ringi, kuidas ennast wägivallast wabastada wõiks. Aken oli hoowi poole lahti ja — lingu nõör temal taskus. Ta sidus selle ühe otsa akna peele külge ning libises nagu ahw läbi akna nõöri mööda alla. Tänaval seisis tühi auto. Ta hüppas juhi kohta ja sõitis otsekohe „Päewalehe“ toimetuse ette, kus warem juba terve kari autosid reas seisis.

Kui Tarzan toimetusse astus, leidis ta sealt kirju elu eest. Herrajid on suurel arwul ja kõigil sabakuued seljas, ning mitmel aurahad rinnas.

Temale wastu ruttas kohe tuntud eilne ajakirjanik ja tõreles terwituse juures temaga hiljaksjäämise eest, et neid nõnda kaua on oodata lastud.

Kui Tarzan kõigile oli esiteletud, asuti kohe autodesse ja sõit läks läbi linna Kadri oru poole.

Seal jõddi ja joodi tublisti ja peeti palju kõnesid, küll Gestiist ja Tsunglist. Et keegi herradest peale Tarzani Tsungli hymni ei mõistnud, siis lauldi selle asemele: „Oh sa poisj, wat seda sa ei tea.“

Selle peale wõttis sõna üks meie wälisministeeriumi esitaja. Ta rääkis pikalt ja laialt Gesti wälispoliitika suurtest sammudest ja nimetas seda otse uhkusega, et Gestiil pea igas ilmataares, konsulid, kindralkonsulid ja täisõigusliised ministrid ametis on. Minult Tsunglis puuduwat weel sarnane aparaat, mida aga kiirelt korraldada tuleb, et Gesti ka seal esitatud oleks.

Sõna wõtab selle peale „Päewalehe“ esitaja, ennast poliitika tegewusest küll erapooletuks nimetades, kuid paneb siiski omalt poolt ette, Tarzani Gesti kindralkonsuliks Tsunglisse nimetada.

See ettepanek wõetakse kõikide poolt tormilise kiidu-

awaldufega wastu ja Tarzan ongi ametisse finnitatud. Sõna võtab uuesti välisministeeriumi esitus, jällegi pikalt ja laialt seletades: kui suurt kasu niisugune kirjanduse laialilaotamine Cesti esitajate läbi väljamaal võib tuua, kus Cesti elu ja oluga võrraid rahvaid tutvustatakse. Ehk see küll noorele riigile rahalisest küljest raske kanda on, kuid kasud selle eest on ka igale käega katsutavad. Näituseks: Ameerikas neegrite juures ja seal, kus Cestlastest keegi warem midagi ei teadnud, et nad ka maaferal olemas on; räägitakse meitest juba nagu Jõlandi saarte elanikkudest ehk Eskimoodest. Olgu küll, et see pigut wildat arusaamine nende poolt on, kuid see laheb siiski oletada, et meid mujal maailmas juba tuntakse. Selle eest oleme tänu võlgu oma esitusele väljamaal ja kirjandusele, mida nende kaudu laiali laotatakse. Nii on ka Tsunglis tingimata tarvilik sarnast kirjandust laiali laotada ja seda õige pea veel. Tarwis oleks jelles juhtes dotsent Ernitsa, kui teelte mõistja ja tugewa karstusemehe poole pöörata, et see kohase kirjelduse kokku seaks. Tasu selle ja trükitööde kulude katteks tuleks uut krediiti avada, mille wastu walitusel wististe midagi ei ole.

Rahaministeeriumi esitaja ütleb, et nemad küll igaugu kulude suurendamise wastu on, sest rahwas olla juba küllalt kõiksugu maksudega üle koormatud, kuid et siin niisjuure kasuliku ja ideaalse asjaga tegemist on, siis olemat nemad krediidi avamise poolt.

Sõna võtab Tarzan, ning arwab, et esialgu sarnase kirjatöödega veel wara Tsunglisse on minna. Metsinimesed seal veel hästi lugeda ega kirjutada ei mõista ja ahwid, mitte sugugi. Parem oleks, kui selle asemel Kukeaabit ja koolid käima saaks pandud ja sellele ühine sõnaraamat loodud; tulewiku filmas pidades „Siuru“ stiilis ja — küll siis Cesti warsti tuttawaks seal saab.

Tarzani järele wõttis sõna haridusministeeriumi esitaja. Ta rääkis kui suur tähtsus sellel on, kui kõik katkismust lugeda mõistaks. Ta leiab Tarzani ettepaneku väga õige olemat ja lubab tohe kuulsa Nawikuga läbirääkimisi alata, et see aabit ja sõnaraamatu loomise Tsungli keeles enese peale wõtaks. Kulude katteks tahab tema neid krediitide tarwitada, mis Cesti kirjanikkude, kunstnikkude ja hariduse toetamiseks on määratud. Ernitsat tuleks aga esialgu Tsunglisse karstuse edenduse ja ümberistimise tööde peale läkitada, mille wõimist tema küllalt meile setu

ümberristimisel Betjeris ja karškuse reisist Ameerikasse, enesest näidanud on.

Ra see ettepanek võeti kõigilt poolt kiiduavalduste-
tega vastu.

Võneles ka veel keegi sotsiaalministeeriumi esitajatest, selle üle suurt rõõmu avaldades, et ka metsinimesed ja rakkus käppadega ahvide eest juba hoolt kandma hakatakse.

Kui kõik lauast üles tõusid, pani sõjamineisteriumi esitaja omalt poolt ette, et Tarzani ka meie sõjaväeliste afutustega tutvustada tuleks, millest ta nii mõndagi head näpunäidet Tsunglisse kaasa võiks võtta.

Kõik olid selle poolt ja — kui arve oli välisministeeriumi esitaja poolt riigi kuludena diendatud, läks sõit autodel kihutades kasarmute poole.

„Misjugune on meie lipp?“ küsis kindral kasarmus, esimeselt wastutulejalt sõdurilt.

„Bunane, herra kindral,“ vastas sõdur kätt kõrva ääres hoides.

„Wõllaroog!“ kargatas kindral ja andis sõdurile tulise piraka vastu kõrva.

„Mina küsin misjugused värvid on meie Cesti waba-riigi lipul?“

„Walge, must, sinine, herra kindral.“

„Mitu värwi teeb see kokku?“

„Kuus, herra kindral!“

„Kuidas sina lambapea?“

„Kolm kummagil kiljel, herra kindral.“

„Wäga õige,“ ütles kindral ja — terve seltskond liikus edasi.

Mida Tarzan seal kõik veel kuulis ja nägi, seda ei tohi tema mitte siin, kui sõjaväelisi saladusi igale wälja lobiseda.

Tagasiõidul anti Tarzanile varustuswalitjuse kuul-
satest mehaanika töökodadest sõjawäe auto tarwitada, mis teda kodu pidi sõidutama.

6. Tarzan tsirkuses.

Mere-puiesteele jõudes, tundis Tarzani peenikene nina juba kaugelt kanget loomade lõhna, ning kuulis lõwi, tiigri, ahwi, karu ja kõiksugu loomade häälitsemist.

Tsirkuse kohale jõudes lastis ta auto kinni pidada, hüppas siis maha ja käskis autot tagasi sõita, kuna ta ise tsirkusse läks.

Ratjutajad hobustel, akrobaadid, jõumehed, narrid ja muud sarnased tingel-tangel temale mingit huvi ei paku-
 nud. Nendes oleks ta ise mitmeski numbris paremini
 etteastuda võinud. Tema ootas ainult loomade etendu-
 si.

Viimaks ometigi pandi kest tsirkust raud võred üles,
 fuhu üks suur isa-lõvi sisse lasti. Lõvi käis võres haisu-
 tades ringi ja mõirgas Tarzani kohale seisma jäädes hirm-
 sasti. Tema teraw nina oli Tarzani juurest Tsungli lõhna
 tundnud ja see äritas lõvi-hirmsasti.

Wõresse astus taltjutaja, ühes käes raud ora ja teises
 piitsa hoides. Et ta lõvi äritatud nägi olewat, andis ta
 piitsaga sellele üle selja, et looma rahustada. See aga
 erutas lõvi enam veel ja — enne kui taltjutaja võre uk-
 seni suutis taganeda, hüppas lõvi ja surus taltjutaja
 maha, oma võimsa käppade alla. Kõigilt kostis hirmu-
 nud karjatus.

Ragu wälk oli Tarzan võre otsas ja hüppas sealt lõ-
 wile selga, ühe käega lõvi lõugu taltjutajast eemale hoides
 ja teisega terawat nuga lõvi külje konte wahale mitmel
 korral pistes, mille järele lõvi pikkamööda surult maha
 langes. See kõik sündis nii kiirelt, et tsirkuse teenrid, alles
 nüüd, rewolwrid käes, võresse jooksid, et taltjutajat metsa-
 lise käest päästa. Neil ei olnud aga enam muud midagi
 teha, kui minestanud taltjutajat wälja kanda.

Jalga maas lamawa lõwi peale pannes, awaldas
 Tarzan ahwide sugukonna hirmsa wõiduka wäljakutse, mis
 kõigil lihast ja luust läbi lõikas ja kõiki hirmul põgenema
 sundis. Appi karjades, rüüseledes, üks üht teist kõrwale
 tõugates ehk maha surudes.

Kõik tormasid ukse poole, et peaseteed leida.

Ka loomade talli pool kuulis Tarzan põrgu müra,
 loomade hirmuõhku ja inimeste appihüüdeid. Loomad olid
 end puuridest wälja ja kõidikuteist lahti kiskunud ja põge-
 nesid ühes inimestega. Hirm oli neid kõiki ühte liitnud,
 elewandist kuni susisewa ussini.

Et päästa weel, mis päästa võib, läks Tarzan talli
 poole, kuid kohtades juba ukse peal põgenewat tiigrit, kes
 temast mööda minna tahtis. Tarzan urises ning tiiger jäi
 kohe sinna seisma ja hakkas Tarzani nuusutama. Tiigri
 järele põgenes üks suur ahw, kellele Tarzan wastu läks
 ja temaga ahwide keelt kõneles.

Kui Tarzan tiigert oli sõbraliselt filitanud ja ahwile

õla peale patšutanud, kuulis ta wäljas suurt masinate mü-
rinat, mille sekk ka mõni ükfil püüsi pauk kõlas.

Asjast aru saades, urises Tarzan tiigrile midagi, mille peale see uksest wälja põgenes ja — kästis ahwi masti kaudu katusele põgeneda, mida see ka kohe tegi.

Tširkusesse sisse sõitis suur tank, kerge suurtükkidega; ja tema järele soomusauto, mis kuulipritsidega warus-
tatud olid.

Nähes, et Tarzan ilma sõjariistadeta, üksi, keft tšir-
kuft seisab, kargas salkkond mehi, rewolwrid laskevalmis
käes, soomusautost wälja, hüüdsid Tarzanile lähenedes:
„seaduse nimel, teie olete meie wang!“

Tarzan nähes, et tema ülimõim ees seisab, lastis
end rahulikult raudu panna ja läks vastu puikle mata wah-
tide wahel tširkusest wälja, kuni teda Wene tänawale wan-
gimajja, raudtrellide ja lukkus uste taha paigutati.

7. Tarzan kommunistide komis- sariks.

Kui kommunistid seda kuulda said, et Tarzan tõesti
Tallinnas on, siis peeti koosolekuid pea igal pool, küll teel
ja tööl, ja otjustati õhtul töölise keldris täielisemad koos-
olekud ära pidada, millest ka Tarzani taheti oja wõtma
kutsuda.

Õhtul olid ruumid puupüüsti inimeji täis, selle hulgas
siis üks usaldaw wälja waliti, Tarzani järele saatmiseks, et
teda koosolekule tuua. Et asjata mitte aega raisata, jat-
kas juhataja koosolekut edasi. Tema seletas pikalt ja laiast
Tarzani elulugu, tõstes teda kõige suuremaks kangelaseks
terwes ilmas — kõige wägewamaks rewolutsionäärriks ja
eeskujulisemaks kommunistiks töölise hulgas. Tarzan
olewat Tsunglis sedasama, mis Lenin ja Trotski Wene-
maal, ehk suurem ja wägewamgi weel. Waadake, seda on
Tarzan töölise klassile!

„Et Lenin ja Trotski meile kaugel on ja neil oma
suurte saawutuste kinnihoidmistega iegi küllalt juba tege-
mist on, siis on neil wõimata Eesti proletariaadi heaks
ehk eduks misit awatawat teha. Tarzan on sellepoolest
hoopis wabam ja tolepärast panem ette, teda Eesti orga-
niseeritud töölise ja kommunistide ühismäerinnas juha-
tajaks ja peafommisariks walida.“

„Kas meie teda küllalt usaldada võime?“ küsis keegi koosolijatest.

„Usaldada?“ Kas meie tema pikk elulugu küllalt kindlasti pandiks ei ole? Tema on lordi nimesed ja warandused enesest ära heitnud, et Tsunglisse oma meeskute sõprade juure tagasi minna, et seal võidelda ja võita. Ja meie peakime siin veel kahtlema!“

„Aga teda on täna nähtud ühes meie valitsusvõimude ja werekoertega, Kadriorus ühes lõõmasjoomas ja prassimas, mida meie oma rakuskätega teenima ja maksma peame.“

„See on Tarzani poliitika. Seda teevad ka Wene nõukogude komisjarid, kui seda tarvilise leiavad olema. Sellepärast pole keegi veel nende usaldusele keskikiwi kaela heitnud.“

Sisse tuli parajasti käfjalg, kes juhatajale koha midagi salaja teatas.

„Seltsimehed!“ hüüdis juhataja võiduröömsa häälega. „Praegu teatas meie usaldatud käfjalg, et need samad werekoerad, kelle seltsis Tarzan Kadriorus ühes pidutses, needsamad werekoerad ja timufad tema täna ka raudus kätega tresside ja luffus uste taha wangitorni on heitnud. Kas teie müüd veel kahtlete tema juures? Ma ütlen veel kord: kohasemat juhti meie enestele enam saada ei või, kui seda Tarzan on. Terwe Tsungli lafeb ta kättemaksimiseks lahti, nõnda kui ta tsirkusest kõik kistjad loomad lahti laskis. Nõnda siis werekoertele ja võit on meie.“

„Walimisele — walimisele!“ karjuti igalt poolt ja kõigil tõusid käed, nagu ühise wedru läbi üles.

„Tänan, seltsimehed! ühel häälel siis,“ ütles juhataja käte arwu lugedes.

„Sellest anname veel täna öösel raadioteel seltsimees Leninile teada, et ta meie õnnespoove jaata võiks.“

„Aga kuidas Tarzani wangist wabastada,“ küsiti juhataja käest mitmelt poolt.

„Seda jätke juba juhatusse hooleks. Üks sukafääre täis Wene kulda ja Tarzan asetatakse ruumi, kuhu läbi müüri ligi pääseb. On kohane ülemus puhkusel, siis on ka paras aeg ja — Tarzan ongi waba.“

See seletus rahustas kõiki ja kui internatsionaal oli lauldud, lahkusid koosolijad, igauks oma poole. Juhatus jäi aga hilisest ajast hoolimata veel nõupidamistele.

8. Tarzan wangimajas.

Kui Tarzan hommitul wangimajas ärkas, tuli temale kohe ta täbar seisuford meele. Siit ei saa nõnda kerge waewaga põgenema, nagu see eila politseis sündis, arutas ta iseeneses. Suurt paha ta oma teades küll ei olnud teinud, maha arwates tema wõidukisa, mis loomad lahti hirmutas, kuid süna ei wõinud ta ju parata! See oli tema kaswatuise tagajärg, ahwide poolt külge jäänud omadus, mis Tsunglis väga tarwilik on. Mitte wõit ei pane wõitjale krooni pähe, waid suur kisa sellest. Jah, pagan teab, mis nad siin oma wana Wene tsaariaegse seaduste najal kõik temale süüks ei arwa? Seda näitas eilane juhtumine juba väga selgesti. „Päewalehe“ toimetuse ehk ministrite poole wabastamise palwega pöördes, seda ei lubanud Tarzani uskus ta ja oma metsikute sõprade, ahwi ja tiigri poolt ei olnud siin trellide taga ka mingit abi loota. Pealegi oli see temale teadmata, kas need isegi enam wabad olid? Siin wõis ainult iseenele nõu ja jõu peale loota, nagu ta seda alati tegi. Järsku tuli temale meele, et ta juba eila enese kuskilt haige tundis olemat ja täna oli see hoopis pahemaks läinud. Kui ta nüüd selle läbi haigemaija pääsetks, siis oleks tal juba rohkem lootusi wabaduse peale.

Ülekuulamisel seletas Tarzan täielikult tsirkuses ette tulnud juhtumise täpisealt ja diglaselt ära, ainult seda wälja jättes, et ta ahwi ja tiigriaga kokku oli puutunud.

Ülekuulaja seletas protokolli lõpetades, et Tarzanil eeluurimise wangimajaja kauemaks ajaks kinni jääda tuleb.

Wangistuse põhjusteks on:

1) Et Tarzan mitte tsirkusest kohe wälja ei jooksnud, kui nägi, et lõwi tema pärast äritatud sai.

„Aga mina maksin ju niisama pileti hinna, kui kõik teisedki.“

2) Et teie lõwi ära täpsite ja sellega tsirkusele suure kahju jünmitasite.

„Aga sellega päästsin mina ju taltsutaja elu.“

3) Teie tõstsite furnud lõwi juures nii hirmust kisa, mis kõik inimesed ja loomad põgenema kihutas, mille läbi ligi 50 inimest wiga on saanud, nende hulgas 5 raskemalt.

„Wiga said ainult need, kes siis juba põgenesid, kui lõwi taltsutajale kallale tormas.“

4) Et mõned loomad said kinnipüüdmise juures haa-

wata ehk muid wigasid, ja millede hulgast weel üks ahw ja tiiger on kadunud.

„Mina ei ole nendest ühtki haawanud, waid teie oma püüsimised, ja kaasa wõtnud ega warastanud ei ole ma ka ahwi ega tiigert.“

5) Et teil kõik saadud ja weel saamata kahjud tulewad tsirkusele ära tajuda, mis mitte wäike summa ei ole ja 6) et teie eila juba politseiwõimude käest ära põgenenud olete.

„Sga inimese kohus ja õigus on põgeneda, kui temaga ülekohtuselt ümber käiakse.“

„Teie wastulauasetel ei ole mingit wäärtust, sest et nad süüdistuseakti, millele teie ise alla kirjutasite, ümber ei lüka.“

Nüüd mängis Tarzan oma wiimase trumpi wälja ja kõneles oma snepi jahist hotellis, mille tagajärjel tema nüüd haige on. Ka uuri- ja raha-warguse lihas ta juure ja küsis siis: „Miks nüüjuguseid inimesi finni ei püüta ja finni ei hoita, kes paha kombeid ja haiguslaidi laotawad, pikaks piinarikkaks surmamiseks? Ta palus end haigemajasse, arstlise abi ja rawitsemise alla wiia.

Ülekuulaja, teades et see haigus külgehakkaw on, tegi korralduse, et Tarzan kohe haigemajasse wiidi.

Haigemajas käidi Tarzaniga väga wiisakalt ümber. Temal oli tublisti raha kaajas ja selle eest wõis ta omale nii mõndagi mõnususust lubada. Ka arstimine ja rohitsemine edenes kiiresti, sest ei abi õigel ajal saadi. Kõige juures aga walwati ja wahiti teda hoolega, sest teadsid ju kõik, et Tarzani ei olnud siit saadki keegi finni pidada suutnud, ei inimesed ega loomad, ei kirmimüürid, ei raudlud, ei tuli ega wesi.

Tarzan sõi rahulikult ja magas rahulikult, nagu süüta laps, kellel õnnetuste järele õnn lahkesti naeratab.

Ta luges hoolega ajalehti, iseäranis aga „Päewalehte“, oma elulookirjelduse pärast. On ju hoopis huwitawam teiste läbi enda tundma õppida ja enmast kui peeglistse maadata. Lehest sai ta ka teada, et ahw ja tiiger ikkagi weel kadunud on ja sellepärast hoiatatakse inimesi wäljas ettevaatlikult liikuda.

Siis seisis weel trükitud suurte tähtedega, et lenda-wast koerast, kes Kadriorus imelikul wiisil kaduma läks, tagumine pool on kätte saadud, ja omanikule tagasi antud,

kuna esimene pool wististi taewa on lendanud, nagu Cesti kuulsad lendawad sead. Leht pühendab pifema kiidukirjelduse meie politsei agara tegewuse üle, mis isegi protsendilisel wäljamaa omast eeskätt seisab.

9. Tarzani metsikud sõbrad.

Shtul, kui teda jälle wahtide wahel arsti juure wiidi, oli ooteruum inimesi täis, nii et Tarzanil kui wangil õige kawa oodata tuli. Ta istus wahtide pingile ja hakkas ümberolijaid hoolega filmitsema. Sisse läks kaunis tore herra, kes kõik see aeg pead käte wahel kiini hoides hoigas. Et Tarzanil wäga teraw kuulmine oli, siis juhtis ta oma tähelepanu arsti ruumi poole, et kuulda, mis sel herral õige wiga on.

Saige kaebas, et tal alati hirmus kange peawalu oleswat ja palus end põhjalikult järele waadata.

„Teie peajud on kõiksugu jodi täis. Need tulewad wälja wõtta, ära puhastada ja uuesti tagasi panna“, ütles arst.

„Palun, tehke seda kohe, kui see aga aitab.“ Tarzan tundis warsti eetri lõhna, kuulis arstiriistade klõnginat — ka seda, kuidas peajud wälja wõeti, siis piirituse jisse ligunema pandi, mille peale arst teise tuppä telefoniaga kõnelema läks.

Saige oli wahpeal ärganud ja tuli taja ootetuppa — wõttis kübara ja kepi ja tahtis parajasti uksest wälja minna, kui arst temale järgi jooksis:

„Kuhu nüüd nii kiiresti? Teil ju peajud alles piirituses ligunemas!“

„Las ligunewad. Peaasi, kui aga peawalust lahti olen.“

„Aga need tulewad ju teile tagasi panna.“

„Mistarwis? Olen ministri onupoeg ja riigiametis. Seal pole tühje tarwiski!“

Sisse läks jällegi üks herra, kes kõik see aeg ooteruumis oma filmi kuitwatas, nagu tahaks ta sealt kurbtuse wõi rõõmu pizaraid taskurätikusse noppida.

Ta kaebas arstile oma häda ja palus filmi hoolega läbi uurida.

„Teie filma närwide kawa on hoopis rifutud! Nende juures ei aita miski muu rohi, kui üks tubli operatsioon.“

„Operatsioon? Jumal hoidku selle eest! Seda mina küll wälja ei kannata.“

„Roh, siis jääte nägemisest hoopis ilma ja teil on võimata siis tööd teha.“

„Mis seal nüüd tööst rääkida on. Olen riigikontrolli ametnik ja oma ülemuse õepoeg. Küllap seal ikka läbi saab. Ega kontrolli järele kontrolli enam ei ole. Peaasi, kui nad mitte nii wett ei jookseks! Tõhtrihera wõiks siiski ikka rohtu kirjutada,“ nurus haige wifalt edasi.

„Riisugusel juhtumisel ei tea ma muud rohtu kirjutada, kui et oma taskurätikut endiselt hoolega edasi tarwitama peate.“

Selle järele sisseminewat herrat tundsid kõik ootajad, nagu tulumaksu walitsuse ametnikku, kellega wift pea kõigil tegemist oli olnud.

Tarzan kuulis, kuidas ta arstile kaebas, et tema nägemine, kuulmine, haistmine ja maitsmine kõik suure töö ja waewa järgi rikkis olewat. Ta palus end hoolega järgi waadata ja tarwilist abi anda. Arst koputas ja raputas — puuris ja uuris ja pani lõpuks järgmised küsimised ette:

„On see walge wõi must?“

„Walge.“

„Ja see siin, must wõi walge?“

„Must.“

„Palju teeb 1+2 kokku?“

„Kaksteistkümmend.“

„Aga 2+1?“

„Kakskümmendiks. — Aga miks teie nõnda küsite?“

„Waadake. Teie ei mõista walge ega musta wahel wahet teha ja isegi mitte kolm lugeda! Mina teile mingit abi anda ei wõi, kuid soowitan teid soojalt Seewaldti minna.“

„Seewaldti? — Seewaldti“, ütles neiu ka weel siis, kui uksest wälja läks.

Järgmine sissemineja oli noor neiu, keda ootajad ütlesid ka kuskil ametiasutuses näinud olewat.

Tarzan kuulatas terawasti, ja kui kuulis, et ta siin jellesama häda üle kaebab, mis temal on, siis ei huwitunud see teda põrmugi. Ta hakkas oma terawate filmadega läbi akna hoowi poole õhtu hämarikku wahtima, sest ta oli sealt poolt iseäralikku kuulnud ja haistnud.

Wäga õige. Akna taga nuuskisidki tema metsikud jõbrad — ahw ja tiiger, nii kui otstides.

Tarzan waatas ruttu toas ringi. Paljud ootajatest

lugesid lehte, ehk waatasid pildiraamatuid ja — kellel misfit käes ei olnud, need tukkusid. Ka wahid noorskasid tugewalt.

Tasa mõttis Tarzan püüsid wahtide kõrwalt seina äärest ja asetask nad oma seljataha. Keegi ei märganud seda. Müüd awaldas Tarzan ahwide wäljakutse kisa, mille peale ahw afna tagant sellelamaga wastas.

Kõik ootajad kargasid ehmatanult püsti ja — kui nad afna taga ahwi ja tiigrit nägid, jooksid nad hirmukarjatusega uksest wälja. Ka wahid olid üles karganud, kuid Tarzan haaras neil kraest kinni, tõstis nad õhtu — löi neid peadpidi kokku ja wiskas siis uksest wälja. Kui ka arst, abi ja õed ühes haige neiuga olid wälja põgenenud, hüppasid ahw ja tiiger parajasti läbi afna tupp, nii et klaasitükid lendasid. Et neid mitte põgenejatele järele lasta, hüppas Tarzan ukse peale ette. Ta nägi, kuidas kõik õed ja haiged põgenesid, mõned keppide ja karkude najal ja üks, kellel mõlemad jalad gipsi sisse joodetud, foguni käte peal edasi roomas, et aga pääseda.

Tarzan tõmbas ukse kinni, sest tal oli põgenejatest hale meel. Ta ütles ahwile midagi — urises tiigrile midagi ja — nad kadusid läbi katkise afna õhtu hämarikku.

Põgenemisel tuli Tarzanil oma sõpradega mööda maja katuseid, plante ja puud kaudu edasi rännata, kuni nad Kadriorgu pelgupaika jõudsid, ja kõrgete puude otsa endid ära peitsid.

Et aeg juba õige hiline oli, siis oli ka rahwast wähe liikumas. Tarzan tegi pesundõrist, mida ta kuskilt hoowi pealt kaasa oli kahtmanud — lingu ja — warsti oli tal mõni koer, kass ja siil kinni püütud, mida nad oma wahel ära jagasid. Siis peitsid nad end kõrgele puude otste wahesele ära ja uinusid pea rahulikult magama.

10. Tarzan laulupidul.

Hommitul oli Tarzan sõprade seast esimene, kes ärkas.

Jhm oli ütlemata ilus ja päike tõusis nagu tuline kuul taewa serwa.

Tarzan tundis hommituses wärskes õhus kitse ja sea lõhna. Et eila õhtune toit wähenene ja wiletas oli, siis äratas see lõhn temas iseäralist suurrt isu.

Et ühtegi inimest kuskil näha ei olnud, tuli ta tasa

puu otjast alla ja läks kiirel sammul Mäekalda tänawa poole.

Mäe rinnakul, ühe kuuri taga nägi ta üht noort kitse kõie otjas, kes warasest ajast hoolimata juba nobedasti hommikueinet wõttis. Tarzan hiilis taja kitsese lähemale ja — enne kui see lähenewat hädaohtu märkas, hüppas ta pantre osawusega ohwri peale ja murdis jellel raskatades kaelaluu.

Siis awas ta taja kuuri ukse ja nägi siga waitjelt põhus puhkawat. Ka siin kargas ta ühe hüppega sea kõri kallale ja murdis jellel kaelaluu, enne kui see sai niukstada. Ta kandis sea kitse juure — jidus neid tagumise jalgupidi kofku — wiskas nad oma õlale ja sammus kiirelt tulnud teed tagasi.

Et täna see juur ja kuulus laulupidu päew oli, siis tahtis Tarzan hommikueinet oma sõpradega ka pisut pidulikumalt jüüa. Sellepärast wiis ta saagi pakju pööstastikku ja pani kena muru peale maha. Ta äratas sõbrad ja köhe ajusid nad urisjedes ühise laua ümber.

Kui kõigil kolmel kõhud juba küllalt täis olid ja hüwa rooga weel ülegi jäi, — matsid nad selle maha ja ronisid uuesti puude otja, et hommiku uinakut teha ja leiba luusje lasta.

Rahwast hakkas piduplatfile juba kaunis aegsasti woolama. Piletikasjade ette kaswasid pikad moodsad sabad, mida Gestis pea igast paigast leida wõib. Kartsid ju paljud, et hiljem piletiji ega istekohti ei saa ja sellepärast fõtati.

Kui tegelased rongikäiguga linnast pidukohale jõudsid, oli aed juba rahwast täis, ning paljud pidid wälja jääma. Oli küll odawam, aga ka pahem.

See kõik ei seganud kolme magajat sugugi, sest nad olid pidukohast kaunis kõrwal, ning täied kõhud nõudsid tublit seedimist. Pealegi ei olnud neil mõtetki piletiji ostmata minna, waid tahtsid seda mürgelt waba pealtkuulajatena kõrgel puude otjas nautida ja sellepärast norstasid nad rahulikult edasi.

Juhataja tõstis taktikepi ja esimese signaali peale kajas ligi wiieistkümmne tuhande tegelase poolt hää, mis pisse kõrgatusena õhu wärisema pani.

Röögatades kufkusid ahw ja tiiger puu otjast alla ja hakkasid hirmul wärisjedes huluma, mis aga laulu ja muu-

fiika helidesse nagu sääse pirin lõvi mõirgamise jekka ära kadus.

Ka Tarzan oli puu otsast alla kukkunud ja hoidis ehmatades omal kõrva finni. Ta andis ahvile ja tiigrile märku, et nad kohe põgenema peavad.

Tarzan jooksis — jooksis kõrva finni hoides sadama poole, nii et tal wari waewalt järgi jõudis. Tema sõbrad olid maha jäämas.

11. Tarzani Tallinnast lahkumine.

Sadamasse jõudes nägi Tarzan ühe wäikeste auriku merele sõiduks walmis olevat. Ta hüppas selle peale ja päästis nõõrid sadamajilla küljest lahti. Kui ta sellega walmis oli, jõudsid ka tema sõbrad, ahw ja tiiger järele ja hüppasid prantsatades laewale.

Tarzan lükkas tugewa tõukega laewa kaldalt eemale ja karjus kaptenile, et see masinad täiel jõul töötama paneks.

Alles nüüd märkasid madrused ja kapten, kes laulu olid kuulnud — misjугused lohutawad kaastreijijad neile laewale asusid.

Madrused hüppasid karjatades üle laewa parda merde ja hakkasid kalda poole tagasi ujuma, kuna kapten masinaruumi põgenes.

Tarzan hüppas temale järele ja suutis enne uft lahti tõmmata, kui seda lukutati. Ka ahw ja tiiger jooksid sinna.

„Masinad käima ja kapten tüürile“, mõirgas Tarzan käskusid jagades — „ehk muidu lasen teid oma sõpradest kohe lõhki kiskuda.“

Masinad hakkasid käima ja kapten ajus tüürile, ehk küll mõlemad hirmust otse kanged olid. Laew hakkas kiirelt mere poole libisema. Hea juhus oli ka see, et sadamas mitte ühtki inimest ei olnud, kes neid taga ajada oleks wõinud. Kõik olid laulupidule läinud.

Muuli wahelt wälja jõudes pani Tarzan kaptenile ette, et see kaugemale merele sõidaks, kus tema mõne wäljasõitwa laewa peale oma sõpradega ajuda wõiks.

Kapten nähes, et tema kaastreijijad nii wäga pahad ei olegi, julges sellele wastu waielda:

„Minu herrad! Minul ei ole pikema sõidu tarwis ei mehi ega moonu. Minu wäljasõidu eesmärk oli Mais-

jaar. Sinnamaale wõin teid küll wiia, aga kaugemale mitte."

"Ja mis ma seal pean peale hakkama?"

"Seal on teil kerge mõne Soome mootorlaewa peale pääseda, muidugi veel siis; kui hästi maksate. Selle juures tahan teile ise abiks olla. Küll need teid merele wiivad."

Tarzan leidis, et see dieti räägitud oli. Paremata siin walida ei olnud. Ta lastis end rinnuli laewa parda najale ja waatas mõttes, mahajääwat Tallimat, kus ta mõne päewa jooksul nõnda palju läbi oli elanud. Tema jalge taga lamab tiiger, nagu suur kodune kass, kuna ahw aga laewa masti otja oli roninud.

Järsku kajastid Kadrioru poolt endiselt wägewad helid üle mere nende kõrwu. Tarzan nõksatas pisut kehast, aga kõrwu ta enam kinni ei katinud.

Ahw see jooksis hirmul masti otjast alla ja hakkasid tiigriga wõidu Tarzani kõrwal huluma. Kui need helid wäikse waheaja järele uuesti kõlasid, kuulas juba Tarzan täie huwiga ja isegi ahw ja tiiger olid juba wait.

"Jah, wäikene oled sina Gestimaa, aga seda suuremad on sinu teod", mõtles Tarzan, kui laul lõppes. Ta palus kapteni käest „Päewalehte“ laenata, mida see ka temale lahkesti ulatas.

Kõige pealt luges ta „õnnetuste ja kuritööde“ all, oma põgenemise lugu.

"Tarzan seisab wanasarwituga ühenduses. Ta on kõigist hooljast walwamisest hoolimata wangist kuradi ja põrgu kassi kaasabil ära põgenenud! Politsei on nende kannul ja wannub, et ta Tarzani kas wõi põrgu põhjast wälja toob, nõnda nagu ta poole koera taewast tagasi tõi. Kõik haiged, nende talitajad, õed ja arstid on kofku korjatud ja rawitjuse alla wõetud. Pikemalt edaspidi."

Sellele järgnes:

"Kommunistid wangimaja müüri läbimurdnud ja Tarzani ruumi tühjalt eest leidnud. Asja uuritakse."

Tarzan pööris muigades teise lehekülje ja luges „Mitmesuguse“ all igawese pika rea kuulutusi, kus kõik naisterahwad igal tingimisel temaga tutmuist otjivad. Tutwuseotfijate wanadus algas kümnest aastast ja lõppes kuuekümne aasta wanuseni.

Et kuulutuste läbilugemine teda üksikult ei huwitanud, siis hakkas ta „Tarzani elulugu“ edasi lugema.

12. Tarzan piiritust Soome wedamas.

Kui nad Naisjaarele olid jõudnud, aitas kapten kohast laewa otsida, kes Tarzani ühes tema kahe sõbraga kaasa võtaks.

Just nagu harilikult ikka, ootas õnn Tarzani ka siin ees. Üks suurem Soome mootorlaew oli parajasti piiritust täis laaditud ja tahtis koormaga kohe merele sõita, kui kapten sinna jõudis. See oli valmis hea hinna eest Tarzani kaasa võtma.

Kui Tarzan ahwi ja tiigriga mootorlaewale asusid, tundsid soomlased salahirmu, aga et neil igal tubli Soome puus küljel rippus, rewolwer taskus ja kuuliprits laewal oli, siis sõitsid nad kartusest hoolimata merele. Ka merel näis Tarzanil õnn kaasas olevat. Juba õhtu eel kohtasid nad suure aurikuga, kes Eesti piiritusega Tsungliske teel oli.

"Siit viiakse Ernitsale tööd juba kaugelt ette", mõtles Tarzan, kui ta oma kahe sõbraga laewale asus.

Soomlased sõitsid widewiku warjul kiirelt oma kalli koormaga kaljuwalla Ransa poole, Tarzanile head reisi soovides.

Teisel hommikul näitas kapten Tarzanile raadiotelegrammi, mille sisu järgmine oli:

"Kõigile, kõigile, kõigile! Soomlased on oma agentide kaudu teada saanud, et Tarzan Gestist piiritust salaja Soome weab. Teda on eila Naisjaarel nähtud, kust ta suure piirituseladungiga Soome poole wälja sõitnud on. See, kes Tarzani kinni püüab ja Soome walitsuse kätte ära annab, saab tasuta Soome keeluseaduse, trükitud, kõige puhtamal ja paremal Soome paberil."

Tarzan ja kapten hakkasid suure häälega naerma. Njegi ahw, kes Tarzani kõrwal seisis, muigas kaasa, nagu tahaks ta ütelda: "Saan aru, saan aru!"

Ärge ustuge

et Teie leiate pealinnas mujalt
paremat ja mugamat
— restoraani, kui on seda —

Restoraan „Olympia“,
Aus tän. 1. Telefon 16-55.

Suurepäraline köök osava koka
juhatusel. Rikkalik einelaud alko-
holiliste jookidega köikidest oma-
ja väljamaa napsidest, veinidest
ja likööridest. Maitsewad lõunad
kella 1—5, a la carte igal ajal.
Puhtad intiiim kabinetid. Mõõdu-
kad hinnad. Wiisakas teenimine.

Muusika iga päew kella 7-12,
mängib kontsert-kwartett herra Omann'i juhatusel.
Aawatud kella 9-st hommikul kuni kella 2-ni öösel.
Austusega omanik.

A A

5196

153905

Ilmub lähemal ajal:
Kawal Gants ja Wanapagan
Suurtele lastele

Järgnema saab:
Tarzan Gesti lohtu ees j. n. e.